

Volkswagen, especialistes en demanar perdó

L'empresa automobilística alemanya és experta en demanar perdó. Els seus dirigents deuen ser de cultura catòlica on, una vegada obtingut el perdó, ja es pot tornar a pecar sense embuts. Però el perdó no es demana, s'obté després d'haver-lo demanat sincerament, sense embuts, i amb persones responsables. Recordem que el *Dieselgate* era una activitat criminal: la instal·lació d'un dispositiu als automòbils per superar, fent trampes amb tecnologia trucada, els controls de contaminació.

Aquests són exemples de diferents confessions (prèviament descobertes, és clar):

“El president del grup Volkswagen, Matthias Müller demana disculpes pel trucatge dels motors dels automòbils dièsel.”

“Volkswagen demana perdó per enverinar monos durant el seu controvertit estudi anterior al *Dieselgate*.”

“Perdó. Sabem que els cotxes són en part culpables de la degradació del medi ambient. Per això volem demanar disculpes al cel, a la Terra, a l'aigua, a la naturalesa, als boscos i a tots els habitants del planeta, però amb la mateixa honradesa volem manifestar que portem anys per tractar d'evitar-ho...”

El redactor del text de la publicitat de Volkswagen del Dia Mundial del Medi Ambient de l'any 1995 és un autèntic poeta. Una ocurrència publicitària que ha esdevingut estil de la casa. En paral·lel es desenvolupava l'activitat criminal amb la instal·lació de dispositius als cotxes per enganyar el control d'emissions.

cepa

CENTRE D'ECOLOGIA I PROJECTES ALTERNATIU

EdC Ecologistes de Catalunya

CEPA.CAT

ECOLOGISTES.CAT

IG: @GATxLLEBRE

GATxLLEBRE

GREENWASHING D'EMPRESES I ADMINISTRACIONS

Residu Zero = Incineració Zero = Abocament Zero = Emissions Zero

Número 0 / Maig 2019

Tanquem la incineradora

La xemeneia de la incineradora de Barcelona aboca 326.935 tones de diòxid de carboni cada any, segurament el contaminant menys tòxic de tots els que aboca, però és equivalent al 10% de tots els vehicles de Catalunya. Aquest gas d'efecte hivernacle es genera al cremar 363.261 tones de residus domèstics i comercials a l'any, 40 tones cada hora del dia i de la nit.

Per aconseguir que aquests residus arribin a més de 800 °C cal l'ajuda de la combustió de gas canalitzat. Així s'obtenen 204.491 MWh d'electricitat. És a dir, una emissió de 1,77 kg de CO₂ per kWh obtingut. A més del gas, cal considerar que de la combustió queden 83.687 tones, un 23% en pes del total cremat, en forma d'escòries i cendres.

Les emissions mitjanes del sistema elèctric estatal són de 0,31 kg per kWh obtingut. Cada kWh obtingut a la incineradora de Sant Adrià emet 1,77 kg de CO₂, quasi sis vegades més. Cap forma d'obtenció d'energia elèctrica emet tant CO₂ com la incineració de residus domèstics.

Es podria considerar, en comparació, quines emissions comportaria que els residus domèstics anessin directament a un abocador. Segons l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic 1 kg de residus domèstics de la bossa grisa de resta equival a unes emissions de 0,6247 kg de CO₂.

En el cas de l'abocador, les emissions de les 363.261 tones serien de 226.929 t de diòxid de carboni equivalent (inclou els altres gasos considerats com el metà). La incineració de les 363.261 t va abocar 326.935 t de CO₂ eq, és a dir, incinerar emet un 60% més que abocar. Tant l'abocador com la incineradora contravenen les directrius de les directives europees de “no abocar ni cremar materials potencialment reutilitzables o reciclables”.

El que se'ns amaga de la incineradora de Barcelona:

1. ESGOTA I MALVERSA RECURSOS. La incineradora destrueix recursos naturals com el paper, el vidre o els plàstics...

2. CONTAMINA L'ATMOSFERA amb CO₂, NOx i múltiples substàncies tòxiques.

3. NO ELIMINA ELS RESIDUS. El que fa es transformar-los en gasos, escòries i cendres que s'han de depositar a un abocador per residus especialment tòxics i perillosos (especials). No elimina sinó que perpetua el trasllat de contaminants d'un medi a un altre (aire, aigua i sòl).

4. ÉS UN MALBARATAMENT ENERGÈTIC. El reciclatge produeix un estalvi energètic d'una mitjana quatre vegades superior (segons els materials) a l'electricitat que s'obté amb la incineradora, fins i tot molt superior a la que representa la incineració a les tèrmiques de carbó.

5. TANCA LA PORTA DE LA PREVENCIÓ. La prevenció i el reciclatge de residus intensiu és incompatible amb la incineradora. Ja que s'han de recuperar les despeses d'inversió, cobrir les despeses d'explotació, de depuració de gasos, de control... i es resten recursos en prevenció, reciclatge.... a més a més, cremar elimina molts llocs de treball.

6. POSA EN PERILL LA NOSTRA SALUT. Les xemeneies de la incineradora no tan sols expulsen vapor d'aigua. Hi ha metalls pesants (mercuri, cadmi, plom, coure...), compostos orgànics persistents (dioxines, forans...), micropartícules, substàncies tòxiques i cancerígenes que alteren els sistemes immunitari, hormonal, nerviós i reproductiu, altament persistents i acumulatives en tota la cadena alimentària.

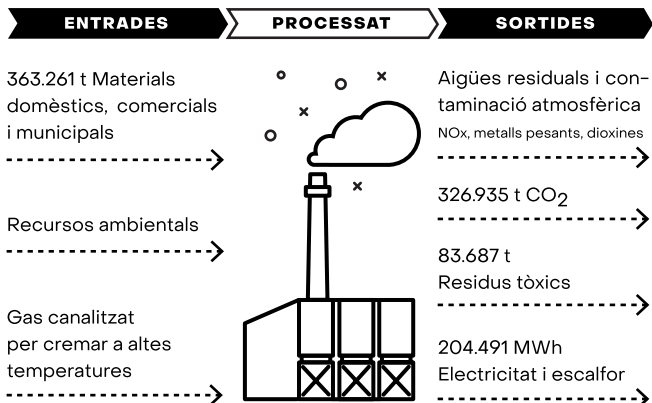
7. CONTRIBUEIX AL CANVI CLIMÀTIC. Les emissions de CO₂ de la incineradora equivalen al 10% de les emissions de tots els vehicles de Catalunya, més de 326.935 t a l'any. Aquestes emissions han quedat excloses de la regulació i no han de pagar les taxes que paguen les indústries.

8. GENERA UN RESIDU TÒXIC que representa un 23% en pes del total del que es crema.

Font: Greenpeace

Metabolisme anual de la incineradora

Cap forma d'obtenció d'energia elèctrica emet tant CO₂ com la incineració de residus domèstics.

Font: Dades 2016 / AMB

Ecoembes, l'enganyifa del punt negre

A tots els envasos i embalatges podem veure l'anomenat "punt verd", el distintiu que acompanya el pagament per comercialitzar els envasos i embalatges. Podria anar acompanyat de la identificació del material del que està fet, extrem que s'oculta molt sovint. De fet, no és un punt verd, sinó un punt negre disfressat de verd i una còpia barroera del punt verd d'Alemanya.

Ecoembes és una "fundació sense ànim de lucre" que gestiona els envasos (contenidors grocs) a tot el territori de l'Estat espanyol. Aquest prefix d'eco, sumat al seu monopoli del reciclatge, facilita mostrar una imatge d'una ONG ambiental. Darrera d'una imatge corporativa basada en "l'amor a la natura", es troben les multinacionals distribuïdores més grans del planeta, totes elles conegudes per les nombroses denúncies que acumulen per greus danys al medi. Més de 2.200 empreses s'han unit en un negoci tan opac com lucratiu. L'accionariat està controlat en un 60% per gegants com Campofrío, Bimbo, Danone, Nestlé, L'Oréal, Procter&Gamble o Henkel que s'uneixen amb PepsiCo i Coca Cola representats per "l'Associació estatal de Fabricants de Begudes Refrescants", els grans distribuïdors Mercadona, Carrefour... En definitiva: Ecoembes ni fa ni deixa fer, però controla fins i tot la publicitat de l'Agència de Residus de Catalunya, per exemple. Ara, amb llàgrimes de cocodrill, amaga que és part del problema i no, part de la solució.

Una proposta: el sistema de retorn d'envasos

Davant la situació actual Retorna (retorna.org) proposa el Sistema de Dipòsit, Devolució i Retorn (SDDR), conegut com a Sistema de Retorn d'envasos. Aquest sistema, complementari al Sistema Integrat de Gestió d'envasos i residus d'envasos (SIG) actual, funciona en altres regions del món amb gran èxit. Ecoembes s'oposa totalment a la implantació del SDDR.

DIPÒSIT significa que hi ha un valor econòmic associat a cada envàs, un incentiu perquè aquest envàs torni a la cadena de producció en les millors condicions per al seu reciclatge. Aquesta quantitat no és un impost o un cost extra, sinó un avançament.

DEVOLUCIÓ significa que aquesta quantitat que el consumidor ha avançat se li reemborsa en la seva totalitat quan l'envàs es lliura de nou al comerç.

RETORN significa que l'envàs torna a la cadena de producció, és una matèria primera en condicions d'esdevenir un nou producte. El cicle es tanca i no hi ha residus, sinó recursos nous.